

הת (ראשון לציון) 26804-04-25 - משטרה ירוקה משרדי ממשלה נ' האני אבו חסונה

בית משפט השלום בראשון לציון

ה"ת 26804-04-25 אבו חסונה נ' משטרה ירוקה
תיק חיצוני:

לפני כבוד השופט גיא מימון

המבקשת
באמצעות עו"ד דן טוניק ומפקח פליקס פיינשטיין
נגד
משטרה ירוקה משרדי ממשלה

המשיבים
1. האני אבו חסונה
2. שריף אבו חסונה
באמצעות עו"ד רם ברנר ועו"ד דניאל פרנק

החלטה

לפני בקשה להארכת תוקף החזקת תפוסים לפי סעיף 35 לפקודת סדר הדין הפלילי (מעצר וחפוש), תשכ"ט-1969 (להלן: הפקודה), להורות על הארכת תוקפם למשך 4 חודשים נוספים.

רקע עובדתי

1. ביום 25.2.2025, במסגרת פעילות אכיפה של המבקשת, נתפסה משאית מדגם וולוו מ.ר. 72512602 של משיב 1 וכן נתפסו משאית מדגם וולוו מ.ר. 72518802, משאית מדגם וולוו מ.ר. 30436703, יעה אופני L 120 מ.ר. 59578 של משיב 2 (להלן: התפוסים).

2. ביום 12.5.2025 התקיים דיון מאוחד במסגרת ה"ת 26779-04-25 במסגרת בקשות שהגישו המשיבים להשבת התפוסים. בית המשפט (כבוד השופט יובל קדר) הורה על מחיקת הבקשה. כמו-כן קבע כבוד השופט קדר, כי ככל ולאחר סיום הליכי החקירה והיחשפות להיקף האירועים המיוחדים למשיבים, יסבור בא כוח המשיבים שקיימת הצדקה לחידוש הבקשה, יוכל לעשות כן בתוך פרק זמן סביר של מספר חודשים בודדים.

3. ביום 21.8.2025 הוגשה על ידי המבקשת בקשה להארכת תוקף החזקת התפוסים למשך 6

חודשים נוספים, וזאת לצורך בחינת הראיות על ידי התובע, לאחר שהתיק הועבר לעיונו, וכן לצורך מניעת ביצוע עבירות עתידיות ולצורך חילוט עתיד.

4. ביום 16.9.2025 ניתנה תגובת המשיבים, לפיה הובעה התנגדותם להמשך החזקת התפוסים. לטענתם, לאור חלוף הזמן, יש לערוך שיקול דעת מחודש ולנקוט בחלופת תפיסה על פי התנאים המקובלים בפסיקה.

5. ביום 30.9.2025 התקיים דיון במעמד הצדדים.

6. לטענת המבקשת, החקירה הסתיימה, התיק הועבר לעיון והחלטת התביעה, והצפי הוא כי תוך 4 חודשים יוגש כנגד המשיבים כתב אישום. לשיטת המבקשת, מאחר ומדובר במשיבים שהם בבחינת "שור מועד", אשר בעברם עבירות דומות, הרי שיש חשש ממשי שאלו ימשיכו ויבצעו עבירות דומות ולכן אין לנקוט בעניינם באופציה של חלופת תפיסה.

המבקשת הגישה תע"צ לפי סעיף 24 לפקודת הראיות (נוסח חדש), התשל"א-1971, מטעם מחלקת רישוי עסקים בעיריית לוד, וזאת כתמיכה לטענתה כי אין בידי המשיבים רישיון לניהול עסק - תחנת מעבר לאשפה ופסולת (במ/ 6, במ/7); אין בידי משיב 2 רישיון לניהול עסק הובלה ברכב 725-1888-02 (במ/8) ואין בידי משיב 1 רישיון לניהול עסק הובלה ברכב 725-12-602 (במ/9). כמו-כן, הוגשה הודעת מנהל מחלקת רישוי עסקים בעיריית לוד (במ/13).

7. לטענת המשיבים, מדובר בתפוסים המוחזקים על ידי המבקשת למעלה מ-8 חודשים, וכי מלבד העברת חומר החקירה לעיון התביעה לצורך הגשת כתב אישום, המשיבים לא זומנו לחקירה ולו פעם אחת. משכך נטען כי יש לנקוט בעניינם חלופת תפיסה על פי התנאים המקובלים בפסיקה, תוך התחייבות או השתת ערבויות נוספות שיבטיחו כי אלו יעשו שימוש במשאיות רק לאחר קבלת רישיון עסק.

8. בתום הדיון קבעתי כי ההחלטה תימסר לצדדים. חומר החקירה והדו"ח הסודי המעודכן הועברו לעיוני.

דיון והכרעה

9. לאחר ששמעתי את טיעוני הצדדים, עיינתי בדו"ח הסודי (במ/1) ובחומר החקירה מתוכו סימנתי מסמכים במ/2- במ/18, הגעתי לכלל מסקנה כי יש לקבל את הבקשה.

10. שלוש תכליות עיקריות עשויות להוות מקור לתפיסת חפץ: מניעת עבירות; חילוט עתידי והצגת החפץ כראיה במשפט (בש"פ 342/06 **חבר' לרגו עבודות עפר בע"מ נ' מדינת ישראל**, מיום 12.3.06).

11. תפיסת נכס יש בה כדי לפגוע בזכות הקניין, ומשכך שומה על בית המשפט לבחון האם קיימת חלופה אשר תשיג את תכלית התפיסה באופן שהפגיעה תהא פחותה [רע"פ 1792/99 **גאלי נ' משטרת ישראל**, פ"ד נג (3), 312].

12. ההגנה על איכות הסביבה הוכרה כשיקול רב ערך בהקשרים שונים לרבות בהקשר הפלילי, נוכח

הצורך החברתי הגובר בשמירה על משאבי הטבע, ונוכח ההכרה בנזק שנגרם לכלל הציבור בשל זיהום הסביבה. בשל אלה, ננקטת מדיניות ענישה מחמירה כלפי "עברייני סביבה" (רע"פ 699/10 **דדון חזי וציון 1992 בע"מ נ' מדינת ישראל**, מיום 24.11.10).

13. בבוא בית המשפט לבחון חלופת תפיסה, עליו לשקול בין היתר, את השיקולים הבאים: הישנות העבירות ומשמען; חלופ הזמן ממועד ביצוע העבירה האחרונה; האם מדובר בשימוש ראשון בחפץ התפוס לצורך ביצוע העבירה; השלב בו מצוי ההליך הפלילי; משך הזמן שחלף ממועד התפיסה ועד להגשת הבקשה לשחרור התפוס; קצב החקירה והתפתחותה; הנזק הבלתי הפיך שעלול להיגרם לסביבה כתוצאה משחרור התפוס [ר' עניין דדון הנ"ל; רע"פ 607/11 **ע. אלאי בע"מ נ' מדינת ישראל**, מיום 21.3.11; רע"פ 9747/08 **סולטן תחריר נ' מדינת ישראל**, מיום 20.11.18; רע"פ 6292/10 **הובלות עבוד בע"מ נ' המשטרה הירוקה**, מיום 5.10.10; בש"פ 4180/11 **מ.ג.ש בע"מ נ' מדינת ישראל**, מיום 10.6.11; רע"פ 10104/16 **בוקרה נ' מדינת ישראל ואח'**, מיום 4.4.19; ע"ח 13264-09-19 (מחוזי חיפה) **משטרה ירוקה נ' הובלות שאדי ריאד בע"מ**, מיום 22.9.19].

14. לאחר עיון בחומר החקירה בעניינם של המשיבים שוכנעתי כי קיים חשד סביר בעוצמה גבוהה לביצוע העבירות המיוחסות להם.

15. ראיות המבקשת כוללות דו"חות פעולה, תיעוד העבירות, תע"צ, הודעות שנגבו מהמשיבים, הודעות שנגבו ממעורבים נוספים וכן ממנהל מחלקת רישוי עסקים. במהלך הדיון הוצג לעיוני סרטון מיום 22.7.2025, שבו נצפה משיב 1 משליך פסולת בניין בתחנת מעבר בלתי חוקית.

16. הודעות המשיבים, אשר כופרים במיוחס להם, נסתרות נוכח חומר הראיות. כל אימת שניתנה למשיבים האפשרות להתייחס לחומר הראיות המפליל, שחלקו אובייקטיבי וכולל אף תיעוד של ביצוע העבירות, אלו הפטירו בתשובות מופרכות בעליל, שרק מחזקות את היש הראייתי המוצק העומד לחובתם וכן את מודעתם המלאה לביצוע העבירות.

17. אלא שקיומו של חשד סביר לביצוע העבירות אינו שולל כמובן את האפשרות לבחון חלופת תפיסה.

18. ביום 1.10.2025 נשלחה הודעת עדכון מטעם ב"כ המשיבים בדבר השווי המוערך (מחירון לוי יצחק) של התפוסים בצירוף אסמכתאות. השווי המוערך של המשאית מדגם וולוו מ.ר 72512602 עומד על סך 167,000 ₪ (משיב 1); השווי המוערך של המשאית מדגם וולוו מ.ר 72518802 עומד על סך 202,000 ₪; השווי המוערך של המשאית מדגם וולוו מ.ר 30456703 עומד על סך 246,000 ₪; השווי המוערך של אופני וולוו/שופל מ.ר 7251262 עומד על סך של 10,000 ₪ (משיב 2).

19. שקלתי בכובד ראש את האפשרות לנקוט במקרה זה בחלופת תפיסה. קרי, להורות על הפקדה כספית או ערבות בנקאית בגובה 30% מערך התפוסים, התחייבות עצמית, ערבות צד ג', איסור כל דיספוזיציה בתפוסים, רישום עיקול על הרכבים לטובת המדינה והמצאת תעודת ביטוח מקיף, כאשר המדינה הינה המוטב.

20. כמו-כן, נתתי דעתי להחלטת כבוד השופט קדר מיום 12.5.2025, שהורה על מחיקת בקשת עמוד 3

המשיבים להשבת התפוסים והעמיד את בחינת הדברים לאחר סיום החקירה ועמידה אל נכון על היקף האירועים, למשך התפיסה אל מול היקף החקירה וקצב התקדמותה, למצבם הכלכלי הדוחק של המשיבים, לתשלום הסכמי ההלוואה בגין התפוסים ולשווים. בחינת מצב הדברים נעשתה אפוא על ידי, בהמשך להחלטת כבוד השופט קדר, לאחר שהחקירה הסתיימה ולאור התמונה הראייתית העולה ממנה.

21. אכן מדובר במשאיות בעלות שווי לא מבוטל, התפוסות לפרק זמן ממושך יחסית, שהן מטה לחמם של המשיבים. אין ספק כי תפיסה זו לאורך זמן מסבה למשיבים נזק כלכלי משמעותי ומצטבר. ב"כ המשיבים הסכימו לחלופת תפיסה הנהוגה בפסיקה, ואף הסכימו להוספת התחייבות נוספת שתחתם על ידי המשיבים, לפיה לא יעשו עוד שימוש במשאיות עד לקבלת רישיון עסק והצגתו למבקשת.

22. אלא שהודעות המשיבים מלמדות כי אין מצדם שמץ של לקיחת אחריות למעשיהם. בולט מאוד ניסיונם המופרך להסיר מעליהם את החשדות, עד כדי מתן גרסאות אבסורדיות הנוגעות למודעותם ולרכיב העובדתי שבעבירה. ולהזכיר, מדובר במי שכבר הורשעו בעבר בעבירות דומות, כך שאלו אינן "זרות" להם.

23. אולם, גם מעל משוכה הייתי נכון "לעבור", ולהניח לטובתם של המשיבים כי זו לבדה לא תעמוד להם כמכשול, בהינתן חלופת תפיסה "קשיחה", בתופסת התחייבות אישית גבוהה של המשיבים לאיסור שימוש במשאיות עד לקבלת רישיון עסק והצגתו למבקשת.

24. ברם, עובדת הרשעתם בעבירות דומות מלמדת כי עניין לנו בדפוס פעולה עברייני החוזר על עצמו, ובמי שעושים פלסטר את הוראות החוק. הודעות המשיבים, בהקשר זה, מאששות אפוא את מסקנתה של המבקשת כי מדובר במשיבים שהם בבחינת "שור מועד".

25. משכך מצאתי כי קשה מאוד ליתן אמון במשיבים כי אלו יחדלו מהמשך ביצוע עבירות, ככל ויוחזרו לרשות המשאיות, הגם חלופת תפיסה והשתת ערביות קשיחות והתחייבות המתנה את השימוש במשאיות בקבלת רישיון עסק. ודי להפנות בהקשר זה להודעותיהם: במ/10, ש' 17, ש' 76-80, ש' 127-132, ש' 201-205, ש' 223-224, ש' 233-234 ו- במ/12, ש' 14-17, ש' 30-32, ש' 43-44, ש' 51-54, ש' 59-63.

26. קל וחומר, כאשר חומר הראיות מצביע כי משיב 1 (לכאורה) חזר לסורו, ותועד כשהוא משליך פסולת בניין בתחנת מעבר בלתי חוקית ביום 22.7.2025. יצוין בעניינו של משיב 1, כי הלה החרה החזיק אחר גרסתו המכחישה עד כדי לעג לרש, וגם כאשר הוטחה בו הראיה האובייקטיבית שמתעדת אותו בביצוע העבירה (סרטון), ביכר להכחיש כי מדובר בו.

27. עסקינן במשיבים שהורשעו בעבר ביחס לשורה של עבירות סביבתיות, לרבות בעבירות של ניהול תחנת מעבר שלא כדין והשלכת פסולת ברשות הרבים (ראו ת"פ 36972-01-22 - שלום כפר-סבא). משיב 1 אף הורשע בהליך נוסף אותו צירף שייחס לו ריבוי עבירות וזאת במסגרת ת"פ 35364-12-22 (במ/2). ערעור שהוגש על ידי משיב 1 נגד גזר הדין במסגרת עפ"א 61347-08-24 (מחוזי מרכז-לוד) נדחה על ידי בית המשפט המחוזי. לחובת משיב 1 הרשעה נוספת בעבירות דומות

במסגרת ת"פ 60316-11-20 (במ/4 - בית משפט השלום בראשון לציון). כמו-כן, כנגד המשיבים תלוי ועומד כתב אישום נוסף בבית משפט השלום בכפר-סבא, המייחס להם עבירות דומות (ת"פ 14844-12-22 - במ/5).

28. בהקשר זה, ראויים לציון דבריו של כבוד השופט אביב שרון (במ/2), לפיהם חומרה יתרה ניכרת במעשיו של משיב 1 שביצע את העבירות בשיטתיות ובתחכום רב, תוך נקיטה בפעולות טשטוש והסוואה במטרה להקשות על הרשויות לאתר אותו ולקשור אותו לפסולת שהושלכה במקום. וכך אף ביחס למשיב 2, נקבע כי הלה שכר את המגרש והפעיל תחנת מעבר לטיפול בפסולת בניין ללא רישיון עסק לניהול ולהפעלת תחנת מעבר, כשאחיו (משיב 1), עבד יחד איתו בתחנת המעבר וסייע לו בהפעלתה, כאשר במהלך השנה הרלוונטית, נכנסו לתחנת המעבר לפחות 3 משאיות בלתי מורשות, עמוסות בפסולת בניין שהושלכה על גבי הקרקע החשופה, עליה נערמו סוללות רבות של פסולת בניין, שרק חלקה ממויינת.

בית המשפט הוסיף וקבע כי בעניינו של משיב 1, מדובר ברצידיביזם בתחום עבירות שפיכת הפסולת, אשר ביצע את עבירת שפיכת הפסולת כ - 8 חודשים בלבד לאחר ביצוע העבירות בתיק העיקרי, ולאחר שכבר נחקר בתיק העיקרי בשנת 2019. בית המשפט אף הורה על חילוט המשאית מושא התיק שצורף.

29. עולה אם כן כי נקיטת ההליכים המשפטיים נגד המשיבים והעונשים שהושתו עליהם, לא הועילו להפסקת הפעילות העבריינית.

30. סעד התפיסה נועד לצורך מניעת ביצוע עבירות נוספות לא רק על ידי הכלי התפוס אלא גם על ידי אותו אדם [ר' רע"פ 10104/16 **אחמד סקר נ' מדינת ישראל** (12.2.17)]. בהינתן נתוניהם האישיים של המשיבים, הרשעתם בעבירות דומות וכן גרסתם המופרכת בתיק זה, המלמדת על העדר לקיחת אחריות ועל רצידיביזם, הרי שעולה תמונה מדאיגה של אדישות מוחלטת והעדר מורא מפני החוק אך ורק בשם תאוות בצע כלכלית.

31. סעיף 32 לפקודה קובע כהאי לישנא: **"רשאי שוטר לתפוס חפץ, אם יש לו יסוד סביר להניח כי באותו חפץ נעברה, או עומדים לעבור, עבירה, או שהוא עשוי לשמש ראיה בהליך משפטי בשל עבירה או שניתן כשכר בעד ביצוע עבירה או כאמצעי לביצועה"**.

32. ענייננו אפוא בעיקר בחלופה השנייה (מעבר לתכלית החילוט), קרי: **"כי באותו חפץ... עומדים לעבור עבירה"**. מדובר בתפיסה מניעתית, וכפי שנקבע בעניין דדון לעיל:

"אחת המטרות העיקריות לתפיסת חפץ בידי המשטרה נועדה למצב בו קיים יסוד סביר להניח כי באותו חפץ "עומדים לעבור עבירה". תכלית זו היא, ביסודה, מניעתית, ונועדה להקשות על העבריין המיועד להוציא מן הכח אל הפועל את תכניתו הפלילית. כפי שצין בית המשפט בפרשת גאלי, שם, בעמ' 322: 'פירוש זה מתחזק בשוותנו נגד עניינו את תכליתו של החוק. והיא: הקניית סמכות למשטרה לתפוס חפץ במקום שיש יסוד סביר להניח כי אותו חפץ עשוי לשמש בעבירה, ובמטרה למנוע מבעליו יכולת לעבור בו

עבירה נצפית. הגיונו של החוק מדבר בעד עצמו. אם אמנם "יש... יסוד סביר להניח" כי בחפץ פלוני עומדים לעבור עבירה, היעלה על הדעת כי המחוקק יעמוד מנגד ויחריש? נוכח הדברים המפורשים שבסעיף 32(א) לפקודת החיפוש, **הנקבל כי המחוקק ימנע את המשטרה מתפיסת נכס במקום בו יש יסוד סביר להניח כי עומד הוא - אותו חפץ - לשמש בביצועו של פשע?** הקושיה קושיה, והתשובה בה'. ביסוד התכלית המניעתית טמון אינטרס ציבורי למנוע, או להקשות באופן ניכר על העברין את מימוש זממו הפלילי באמצעות שלילת החפץ המיועד לשמש אמצעי בביצוע העבירה. סמכות זו היא אמצעי אחד מיני רבים במלחמת רשויות אכיפת החוק בפשיעה" (בש"פ 342/06 חב' לרגו עבודות עפר בע"מ נ' מדינת ישראל (לא פורסם) (השופטת פרוקצ'יה); בש"פ 6271/01 מובילי עטיה בע"מ נ' מדינת ישראל (לא פורסם); רע"פ 6292/10 הובלות עבוד נ' המשטרה הירוקה (לא פורסם)) [ההדגשות אינן במקור - ג.מ.]

33. אין ספק כי הרשעתם של המשיבים בעבירות דומות מהווה אינדיקציה למודעותם. ביכורה של חלופת תפיסה בעניינם כרוכה באמון, ואין בעבירות הנשנות כדי ליצור אמון כזה ביחס למשיבים.

34. ההגנה על איכות הסביבה הוכרה על-ידי בית משפט העליון כשיקול רב ערך בהקשרים שונים, ובהקשר הפלילי, ננקטת מדיניות ענישה מחמירה כלפי עברייני סביבה (ר' עניין דדון).

35. כמו-כן, לנוכח שכיחות העבירות והגברת המודעות לחשיבות האינטרסים הסביבתיים, ניתנו מספר לא מבוטל של החלטות המורות על המשך החזקת התפוסים לצורך מניעת, [ר' למשל רע"פ 6296/10 הובלות עבוד בע"מ נ' המשטרה הירוקה המדור לאיכות הסביבה (5.10.10); רע"פ 607/11 ע.אלחי דאוד בע"מ נ' מדינת ישראל (21.3.11); רע"פ 9747/08 תחריר נ' מדינת ישראל (20.11.08); ה"ת (מרכז) 51822-12-18 גאלי ואח' נ' מדינת ישראל (6.1.19)].

36. באיזון השיקולים, קרי: בין ההתחשבות בזכותם הקניינית של המשיבים, בצורכי הפרנסה, לבין החשש הממשי להישנות העבירות העולה ממצבת הראיות שנחשפה בפני ומהרשעתם של המשיבים ביחס לשורה של עבירות סביבתיות, הכף נוטה בבירור לקבלת הבקשה להארכת תוקף החזקת התפוסים - ובהתאמה - לדחיית הבקשה להשבת התפוסים.

37. סבורני כי אין מקום להיעתר לבקשת המשיבים להשבת התפוסים, וזאת גם לא בכפוף להפקדה של ערבויות כספיות והותרת הכלים תחת עיקול לטובת המדינה.

38. כאמור הייתי נכון לשקול פתרון, שלכאורה מאזן בין האינטרס הציבורי לבין הפגיעה בזכות הקניינית הפרטית, לפיו, התפוסים עצמם יושבו למשיבים, בכפוף לערבויות קשיחות הכוללות אף איסור שימוש במשאיות עד קבלת רישיון עסק. ברם, אין עסקינן רק בתפוסים (האובייקט) אלא גם בעושים (הסובייקט), ולדידי, קשה ליתן אמון במשיבים כי ימנעו מלהמשיך ולבצע עבירות.

39. נקודת המוצא ממנה יצאתי כאמור לעיל, הינה שהחזקת התפוסים תקשה כלכלית על המשיבים, גם לאור משך הזמן שחלף ולאור משך הזמן העתיד לחלוף עם המשך החזקת התפוסים. עם זאת,

במהלך הדיון ציינו נציגי המבקשת כי הם נכונים לקצר את משך פרק הזמן להארכת התפוסים ולהעמידו על 4 חודשים, וזאת על פני 6 החודשים שנתבקשו. כמו-כן, הובהר כאמור כי החקירה הסתיימה, ותוך 4 חודשים יוגש כתב אישום בתיק זה.

40. אעיר, כי נוכח חלוף הזמן ממועד התפיסה, מצופה מהמבקשת כי תקיים הצהרתה, ככל ולא תתבקשנה השלמות חקירה.

41. ככל ולא יוגש כתב אישום, הצדדים יהיו רשאים להגיש בקשות מתאימות לבית המשפט. לא למותר לציין בהקשר זה, כי המבקשת הבהירה שבמידה ולא יוגש כתב אישום בחלוף 4 חודשים, תשקול את השבת התפוסים בדרך של חלופת תפיסה, בכפוף להסדרת רישיון העסק, הן ביחס לתחנת מעבר לאשפה ופסולת והן ביחס להובלה ברכב.

42. לפיכך הנני מורה על הארכת תוקף החזקת התפוסים למשך 120 ימים נוספים מהיום.

תיק החקירה יוחזר למבקשת באמצעות המזכירות

ניתנה היום, ט"ז תשרי תשפ"ו, 08 אוקטובר 2025,
בהעדר הצדדים.